

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Birck*): Overfor den højtærede Justitsminister skal jeg bemærke, at naar han siger, at der staaer ikke noget om Aktieselskaber i Forslaget, saa er det ganske naturligt, idet de edsvorne Revisorer maa være til, inden vi faa en Aktielov, for at Aktieloven kan henvise til dem. Men ogsaa uden en Aktielov ville de kunne faa stor Betydning, idet jeg antager, at have vi først en saadan Institution, vil man i voksende Grad omkring i Aktieselskaberne forlange, at de Revisorer, der afgive deres Revisionsbetænkning, ere edsvorne og offentlige Revisorer. Jeg tror, det vil ske allerede af den Grund, at Publikum kun vil have Tillid til Regnskaber, der ere underskrevne af saadanne.

Naar det ærede Medlem for Højrup (*Deuntzer*) gjorde en Bemærkning til mig i Anledning af Vurderingsmænd, tror jeg, at det ærede Medlem, der sad i Hypotekbank-Udvalget, og som sikkert kender adskilligt til københavnske Ejendomme, vil vide, at der der blev fremdraget mindst 30 Eksempler paa grove Misforhold mellem Vurdering og Værdi.

Baade den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem for Højrup fremkom med adskillig Detailkritik. Jeg skal kun sige, at forudsat, at man lader Principperne i Forslaget urørte, og vi overhovedet faa disse Revisorer som en særlig Stand og med det Privilegium, som er nødvendigt for overhovedet at faa dem, vil jeg være meget villig til Forhandling med de Herre om, paa hvilken Maade de ønske disse Detailspørgsmaal ordnede. Jeg indrømmer, at det ærede Medlem for Højrup har Ret i, at det her i Livet ikke kommer an paa Institutionerne — de være i øvrigt saa gode eller gale, de ville —, men paa Menneskene. Men jeg tror, vi have et saadant Materiale, at vi deraf kunne faa gode Revisorer.

Naar den højtærede Justitsminister ankede over, at de skulle have et Privilegium, en Eneret, vil jeg sige, at det er ganske nødvendigt at give dem en saadan Eneret, for at sikre dem, at de faa Forretninger. Ellers kunde det nemlig ske, som Justitsministeren sagde, at man kunde risikere, at der ikke blev Arbejde til dem, særlig da i Begyndelsen, hvis man tog de store offentlige Forretninger som Konkurs-, Likvidations- og Akkordboer fra dem. Men selvfølgelig, hvor der ingen Revisorer er, ja, Gud bevares, der kan man naturligvis ingen faa, og der vil jeg indrømme Ministeren, der kan være Grund til en Ændring

i Forslaget. Jeg skal i øvrigt ikke komme ind paa en videre Udvikling; jeg skal kun beklage, at den højtærede Minister i to Aar har bevirket, at dette Lovforslag ikke er kommet til Behandling.

Da ikke flere forlangte Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Sveistrup: Jeg tillader mig at foreslaa, at Lovforslaget henvises til et Udvalg paa 11 Medlemmer.

Uden Forhandling og Afstemning vedtoges dette Forslag.

Den følgende Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Fristen for Regningskravs Forældelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3691—92).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ordføreren for Forslagsstillerne (*Sveistrup*): Dette Forslag, der nu indbringes af Medlemmer af det Parti, hvortil jeg hører, var ogsaa i sin Tid tiltraadt af Medlemmer af det Udvalg, der var nedsat om Loven om Køb. Under Drøftelsen af denne Lov kom dette Spørgsmaal paa Tale, og deraf resulterede et Ønske om at faa dette Lovforslag frem.

Denne Sag, der her er ført frem, har jo været under Behandling i den danske Rigsdag i Aarene 1894—98. Anledningen til Fremkomsten af dette Lovforslag, som skal indføre en kortere Forældelsesfrist, blev given først i 1888, da der blev afholdt et almindeligt Handelsmøde samtidig med den store Udstilling. Fra dette Handelsmøde og senere fra Repræsentanter for den danske Handelsstand fremkom der Ønske om, at der maatte blive indført en betydelig kortere Forældelsesfrist for Regningskrav i Handelsforhold. Det gav Anledning til, at Regeringen tog Sagen op til Overvejelse, men tog den op i videre Omfang, end der var rejst Ønske om fra de handlendes Side, idet man ønskede en Bearbejdelse af den hele Lovordning vedrørende Fordringers Forældelse, og man